

1875-07-27

AFSENDER

Wilhelmine Skovgaard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Omtalte personer:

Susette Cathrine Holten

Sofie Rønne

Niels Skovgaard

Omtalte steder:

Rosenvænget

Aarhus

Arkivplacering:

Mappe 31 nr. 50

DOKUMENTINDHOLD

Wilhelmine Skovgaard fortæller om Niels, som er på Møn. Hun skriver at han indimellem virker misfornøjet, og hun ærgrer sig over, at han ikke fortæller hende, hvad der trykker ham.

TRANSSKRIFTION

Mappe 31 nr 50

D 27 Juli 1875

Min kjære Joakim!

Endskjændt jeg intet Brev har modtaget fra Dig siden Du reiste, saa føler jeg dog en |stor| Lyst til at skrive til Dig, maaske netop fordi Du ligesom bliver borte for mig i denne Din lange Tavshed. Frøken Rønne har ladet mig læse to af Dine Breve, men at læse Breve der er skrevet til en Fremmed det kalder jeg ikke at leve sammen med sine nærmeste og kjære, og derfor længes jeg nu saameget efter Dig, min kjære Joakim. Naar jeg har været i Rosenvænget om Mandagen har jeg ofte tænkt paa Dig og savnet Dig, det gjør saa godt at see Dig sammen med Dine Søsken Du som har det rolige Sind der altid er i Ligevægt, Niels som er saa forskjellig sommetider glad, men ogsaa meget ofte stille og indesluttet syselsetter mig meget, sommetider staar han for mig som en Gaade jeg saa inderlig gjerne

-2-

vilde løse, jeg er saa vis paa hans rige Natur, hans kjærlige Hjerte og fine følelse, naar jeg saa seer ham saa stille, og alvorlig, saa tænker jeg paa om det er Dig han savner, eller om der er andet som trykker ham, og hvad vilde jeg saa ikke give for at han vilde tale herom til mig, maaske jeg dog kunde være ham til nogen Støtte, maaske jeg dog kunde gjøre ham noget Godt. I disse Dage er Niels paa Møen med Carl Mariboe jeg glæder mig ved det gode Veier de have, og længes efter at see om Niels kommer forfrisket og glad hjem. Cathrine var straalende glad da hun reiste, Glæden naatte Høidepunktet da Niels fik saa lang en Ferie at han kunde følge med hende og blive fra Søndag til Torsdag, Niels kom her over Torsdag Aften da han var kommet hjem, han havde haft det udmærket godt, og talte meget om den deilige Natur der, Fredag Morgen reiste han til Møen. Det var venligt af Veier at give Niels saa lang en Ferie og han gjorde

-3-

[overstreget: gjorde] det saa [overstreget: bedrevilligt] beredvilligt.

Er der ikke Tale om at Du snart skal til Aarhus, det kan Du vist trænge til,

jeg vilde gjerne vide hvorledes Kirtlerne have det, om de begynder at vige Plasen, og i det hele om Du er rask og hvad Du synes om det Arbeide Du har denne Gang.

Her have vi det det godt ere Alle raske og glæder os ved den deilige Sommer, vi drikker meget ofte The i Haven, og tilbringer megen Tid i den friske Luft, det tænker jeg skal give Kræfter og Sundhed for Vinteren. Tante Gine er reist til Giorsløv til Dankerts og Elisabeth til Hjørring, Christian Johnsen er bleven Bogholder paa Onkels Contor, og Fru Johnsen ligger i denne Tid syg og jeg frygter for at det endogsaa er temmelig farligt.

I dette Øieblik modtog jeg Brev fra Niels, Veiret er mere ustadigt der end her men saa faar de derved Klinten at see i forskielli Belysning, de boe hos en Bonde

-4-

som boer i Nærheden af Lisselund. Den første Dag fik de fed Flæsk, tyk Mælk og surt Øl til Midag og Niels bekom det saa ilde at det om Natten kom op igjen, næste Morgen havde han det ikke rigtig godt, men ved Midagstid var han dog flink igjen, saa han atter kunde vandre omkring og glæde sig ved den deilige Natur.

Lev nu vel kjære Joakim Du hilses kjærligt fra os alle ved Din hengivne
Faster

Vilhelmine Skovgaard

af 27 Juli 1843

Min kjære Jakobim

Endskjøndt jeg intet Brev har modtaget
fra Dig siden Du reiste, saa føler jeg
dog en ^{stor} Lyst til at skrive til Dig, maaske
endog fordi Du ligesom bliver borte for mig
i denne Din lange Tavsighed. Troen

Bønne har ladet mig løse to af Dine
Breve, men at løse Breve der er skrevet
til en Fremmed del kalder jeg ikke at løse
sammen med sine nærmeste og kjære
og derfor længes jeg nu stærkt efter Dig,
min kjære Jakobim. Naar jeg har været
i Rosenborg et Mandagen har jeg ofte
 tænkt paa Dig og savnet Dig, det gjør mig
godt at se Dig sammen med Dine Søsken.
Du selv har det rolige Sind der altid er i
Ligevegt, thi selv om er for forskjellig smag og
glad, men ogsaa meget ofte stille og indelukket
sig selv. Jeg meget, som selv har været her
for mig selv en Gaade jeg for indelukket og

vilke Lise, jeg og jeg vore søn hans rige, elskende, hans
lydelige Hjerter og sine Følelser, naar jeg
jag tror ham for stille, og alvorlig, jeg tænker
jeg paa om det er dog ham forner, eller om der er
næppe som trojktet ham, og hvad vilde jeg for
ikke give for at han vilde lade herom til mig,
maaske jeg dog kunde gøre ham til nogen stotte
maaske jeg dog kunde gøre ham noget godt.
I disse Dage er skils paa skien med Carl Harde
jeg glæder mig ved at gøre Peter de have, og
langes efter at for en skils kommer forstet
og glæde hjem. Cathrine var foralende
glad da hans reiste, Glæden næste Høstspingst
da skils fik for lang en Tour at han kunde
følge med hende og blive fra søndag til
torsdag, skils kom her over torsdag Aften
da han var kommet hjem, han havde haft
et rid marked godt, og talte meget om det
sindige skils det, torsdag Morgens vilde han
at skien. Det var venligt af Lise at
give skils for lang en Tour og han gjorde

gjorde det for ~~bedst~~ beredvilligt.
Er der ikke Tale om at Lise snart skal til
Aarhus, det kan Du vist bruge til, jeg
vilde gjerne vide hvorledes Skitlærerne have
det, om de begynder at vige Pæren, og i
det hele om Du er rask og hvad Du synes
om det Arbejde Du har den Gang.
Her har vi et godt en lille rask og glæde
er ved den vilde Sommer, vi drøfter meget
ofte Thi i Haven, og tilbringer nogen Tid
i den friske Luft, det tænker jeg skal give
Drosten og Sundhed for Vinteren. Tank
Gode er vist til Givelses til Danker og
Elisabeth til Skjærring, Christian Jensen
er bleven Nephole på Antikens Løse, og
Fru Jensen ligger i denne Tid jeg og sig
sigler for at det endog er et temmeligt
forlyst. I alle Gidde modig jeg Brev
for skils, Virol er mere usikker, der end
her men for faar de der ved Klæben at for
i forskellige Tilgæng, de har her en Bende

Jom boer i Norkuden af Lisselund.
Den første Dag fik de fuld Flask, tijk Molk
og først Gl. til Middag og skids bekom de for
sids at det om skiden kom op igjen, neste
Morgen havde han det ikke rigtig godt, men
ved middagstid var han dog flink igjen,
saa han aller kiinde vandre omkring og
gløds sig ved den saelige Natur.
Lev nu vel kjore Joakim Di hilses kjortlig
for os alle ved Den hengivne Taster

Vilhelmine Skovgaard